

[Erik Eriksen.]

klart, at det er noget, der vil koste penge; det har jeg heller aldrig lagt skjul på. Til gengæld er jeg overbevist om, at uheldige følger af den tvungne tjenestetids ned-sættelse vil blive mere end ophævet. Nu hører jeg nok, at den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Per Hækkerup, giver udtryk for, at den militære sagkundskab havde stillet sig meget skeptisk til de tanker, jeg har fremført. Det kender jeg ikke noget til ud over en enkelt udtalelse. Derimod ved jeg, at man i hvert fald fra adskillige sider inden for denne sagkundskab har givet udtryk for meget stor interesse for de tanker, jeg har udkastet, og har gjort det over for mig personlig. Jeg tror heller ikke, at der med henblik på det almindelige ønske om at se tjenestetiden nedsat er anden vej frem end den, jeg har påpeget, og så må man naturligvis være villig til at betale den pris, det koster. Det siger sig selv, at tjenestetidens længde ikke er et spørgsmål, der kan løses, hvis man starter med at løsrive det fra dets sammenhæng. En forsvarsordning må naturligvis udgøre et samlet hele.

Når vi nu ser, hvad der er sket eller rettere sagt ikke sket på forsvarsordningens område, må det naturligt give anledning til fornyede overvejelser hos oppositionen. Vi er vidne til, at der i andre vesteuropæiske lande kan føres en åben og offentlig forsvarsdebat. Herhjemme er problemet indhyllet i det røgslør, som trekantregeringen har udlagt. Dette kan selvsagt ikke være tilfredsstillende for oppositionen. Vi har endvidere oplevet at høre bl. a. den højtærede fiskeriminister og den højtærede justitsminister fremhæve regeringens vilje til at bruge sit flertal også i denne sag, og sidst har vi set den højtærede landbrugsminister, der er medlem af regeringens interne forsvarsudvalg, særdeles tydeligt give det udseende af, at det skulle være venstres og det konservative folkepartis skyld, at vi ikke allerede havde fået en revision af forsvarsloven. Den højtærede landbrugsminister sagde ved den pågældende lejlighed ifølge Politikens referat — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et enkelt citat nu og et par senere — at de to oppositionspartiers

„angreb på det radikale venstre synes

i første række at være et forsøg på over for offentligheden at dække over de to partiers indbyrdes uenighed.“

Lad nu være, at den højtærede fiskeriminister bolttrer sig, det er jo ikke noget nyt, det kan skyldes mange ting; vi kender og anerkender jo alle sammen den ubestridelige sandhed i sætningen: „Blændet mand er blind.“ Men når man nu fra radikal side er nået så langt, som den højtærede landbrugsministers seneste udtalelser angiver, begynder det at stå klart, hvad de lukkede døre i forsvarsudvalget kan bruges eller misbruges til. Den højtærede minister siger også, at der

„er enighed om det radikale ønske om en nedsættelse af tjenestetiden, og det må finde praktisk udtryk“ — siger han — „uanset om vi får en nyordning.“

Det er vist noget i retning af et knyt-næveslag til den højtærede forsvarsminister. I hvert fald er det ikke den tanke, jeg har udkastet, som den højtærede landbrugsminister her tænker på. Ministeren synes overhovedet ikke at ville tage sagligt sigte. Må jeg på denne baggrund minde om, at vi dog i praksis har set regeringen erkende, at det nuværende beredskab i hvert fald ikke er for stort. Denne erkendelse så vi et klart udtryk for, da vi oplevede revolutionsdagen i Iraq og regeringens stærkt begrænsede orlov. For mig at se tyder disse forskellige udtalelser på et forudindtaget standpunkt, på, at man fra radikal side har sikret sig igennem visse forhåndsgarantier fra de øvrige regeringspartier. Er det tilfældet, hvorfor så det fornummede spil i forsvarsudvalget? Er det ikke tilfældet, savner den radikale landbrugsministers tale et reelt indhold, og det tror jeg ikke den gør. Det vil for øvrigt vise sig til sin tid.

Se, alle disse forhold har som sagt medført, at oppositionen har måttet underkaste sin stilling en meget alvorlig overvejelse, og denne fornyede overvejelse har ført til venstres og det konservative folkepartis beslutning om at trække deres repræsentanter ud af forsvarsudvalget. Hverken forsvaret eller vi selv kan være tjent med andet. Jeg vil gerne tilføje, at vi kan fortsat tilsiige regeringen det mest loyale samarbejde om tilvejebringelse af en sagligt forsvarlig nyordning af vort værn. Der ligger altså ikke